

Kodolányinak van igaza: *számár, számarak* — tehát: *tanár, tanarak. Daru, darvak* — tehát: *falu, falvak* — sőt talán *gyalu, gyalvak* is?

Igen ám! De Szenci Molnár Albert meg olyan fontosnak tartotta a *falu* és *daru* ragozása között való különbséget, hogy külön paradigmában tanította a *falu* — *faluk* ragozást, különben a *daru* — *darvak*-ot az ő 1610-iki Grammaticájában (CorpGr. 136—137).

Tehát Szenci Molnár meg engem igazol: ő *falvak*-ot nem ismer, csak *faluk*-ot.

Mi hát az igazság?

Megvallom, az, hogy odatlan kell hagynunk ezt a csomót. Mert én mellettem csak Szenci Molnár Albert tanuskodik, de Kodolányi mellett a ***-i hentes.

E mián búsultomban követém Kodolányi példáját: „undor“ és „keserűség“ miatt „nem lépek a nyilvánosság elé“ (l. Magyar Élet VI: 8. sz. 14. l.) — de csak egy hónapig bírom így ki.

(Egy hónap múlva — Kodolányi meddig bírja? — folytatása következik.)

Mészöly Gedeon.

XVIII-ik századi őszi vadászataink verses emléké.

Solymászó erdélyi menyecskek.

(L. néhai Galántai Gróf Fekete János' Magyar Munkái, I-ső Rész. M. T. Akad. Kézirattár. Irók 4-r. 73. sz. I. R.)

Az Ősz.

Ének.

Nóta.

Királyi mulatság erdőben sétálni etc.

Faludi.

Őszbe Diánának indul vadászása,
Vadakkal ártatlan harcok árnyékszása,
Már meg fúvták a' kürtjeit,
s' Pórázra vették ebeit,
Erdőn zeng a' kopó,
Tarlót tipor a' Ló.

A' félénk özetske bokorból hajtatik,
 Ligetben a' Vad kan haragra bojtatik,
 Bízik a' Szarvas lábára,
 Még is rá jut a' puskára,
 Bár hegyen földön mász,
 Ha serény a' Vadász.

Három agár szijjon Lóról vezetette
 A' fel serkent nyúlra lévén eresztette
 Nem kéméli gyors futását,
 's Meg előzvéen nyúl ugrását,
 Tsak hamar el kapta,
 's Agyon is harapta.

Úrfiak Lovászok utánnok futtatnak,
 's Míg a' Nyúlat úzik hajhát rikoltgatnak,
 Azután fel kötvén Lóra,
 Jutnak ismét nyenyihóra,
 Azt is el fogatják,
 's Agarak nyugtatják.

Egyet Nagy Úr fogott aranyos pórázon,
 Verhenyeges tarka, kinek neve Jázon,
 Mert Sóló 's maga hármat ér,
 Nem lévén nyúl kit el nem vér.
 Meg fogván el hozza,
 's A' Lóra nyomozza.

Hát a' tudós Visla józan elmésségét,
 Talán el hallgatnánk engedelmességét,
 Foglyok nyáját ki hajhászsza,
 ' Azt olly lappangva meg mászsza,
 Hogy könnyen hozzá férsz,
 's Biztos lövéshez érsz.

Más-szor a' fűrjeket keríti tarlóba.
 Hogy számosan foghasd őket a' hálóba,
 Hogy ha pedig Nyúlra jutott,
 Tsak tiltsd utánna nem futott,
 Kergetvén sebjebe
 Urának kedvébe.

Erdélynek termékeny hét tsútsú halmain,
 Szép Menyetske Karvalyt hord húsos karjain.
 's El fogat véle reptébe
 Kótsagot Lovon ültébe,
 's A' Karvaly kézre tér
 Míglen máshoz nem fér.

Kárpátnak hegyei hangosb kürtölésbe
 Ekhókat zendítnek, medve törvén résbe,
 Borzad a' bőr a' kérkedőn,
 Mert a' Medve morogva jön,
 A' Vadász reá lö,
 Hol fakad a' fül tő.

Bizonyos lövésre vehetvén a' Medvét,
 Minthogy puskájában glóbst 's posztokat vét,
 Jól czéloz szőrös fejére,
 Bizhatik is fegyverére,
 Félsz le száll a' fárol,
 's Medve bőrt nem árol.

Már Diána' nyája sátorra verődik,
 's A' sok válogatott petsenye sütődik,
 Nimfák töltnek poharakban,
 Vidül öröm Vadászakban,
 Kezdik ők forgatni,

Osztán jó tűz mellett pípára gyújtanak,
 's Egy nagy köpönyegen kotzkákkal játszanak,
 Így mulatván estve felé
 Míg hold szarvát nem emelé,
 Ismét virradóban
 Mennek vadászóban.

Közi: *Mészöly Gedeon.*

Képfestőminták elnevezései Gölnicbánya környékén.

A falusi viselet alakulását, általában a nép ízlését már kis rőfösüzleteink, boltjaink is nagyban befolyásolják. Egy ügyes, élelmes rőfös úgyszólván új parasztdívatot tud teremteni a környék faluiban, erre Kassán szép példákat találtam. De a falu is válogat, osztályoz, nem minden elemet egyforma kedvvel fogad be és szív fel ízlésébe. Gyakran azt tapasztalhatjuk, hogy még az egymás mellett lévő faluknak is merőben eltérő a dívatjuk, különböző darabokat választanak ki maguknak, ha közös forrásból, üzletből szerzik is be a hozzávalót.¹ Ezzel kapcsolatban egy *gölnicbányai képfestőüzem* mintáinak útját mutatom be.²

¹ Az egyén elfogadja a közösség (a falu) ízlését, azonban bizonyos határokon belül maga is válogat. Tanuja voltam annak a jelenetnek, amikor egy papirkereskedésben két környékbeli tót asszony negyed óráig válogatott a stelázipapírok közt, de egyet sem találtak megfelelőnek.

² *Gölnicbánya* kevert lakosú kisváros, 1910-ben 3333 lakosa közül 2095 német, 1098 tót, 606 magyar volt. A környékbeli faluk tót népességűek, csak